
A Magyar Környezeti Nevelési Egyesület hírlevele 2012. november

Gratulálunk! Enikő díjat kaptak a KOKOSZ kuratóriumától

---

a **Tóthné Timár-Geng Csilla** vezetésével működő PÁRÁCSKA Oktatóközpont (Lágymányosi Bárdos Lajos Kéttannyelvű Általános Iskola és Gimnázium, Budapest) a környezet- és természetvédelmi nevelésben kifejtett példás közösségi munkájáért.

Szentendrey Géza a környezeti nevelés és tudatformálás terén kifejtett kiemelkedő tevékenységéért.

Lesz

Ökokarácsony a Bárdosban

December 8-án szombaton 10–14 óráig tartjuk a szokásos ökokarácsonyi rendezvényünket a Magyar Környezeti Nevelési Egyesület és a Lágymányosi Bárdos Lajos Kéttannyelvű Általános Iskola és Gimnázium közös szervezésében. (1117 Budapest, Baranyai utca 16–18.).

Már több mint 10 éve változatos ajándékokat készíthetsz a családnak, barátaidnak. A belépődíj a foglalkozások önköltségi árát tartalmazza, 1 főnek 700 Ft (családi kedvezmény – minden további gyermek vagy kézműveskedő felnőtt 100-100 Ft kedvezményt kap, 4 fős családnak csak 2000 Ft a belépés). Gyere el hozzánk, hozd el barátaidat, gyermekeidet, ismerőseidet! Ígérjük, jól fogjátok érezni magatokat.

(Foglalkozások tartására idén is várjuk a vállalkozó kedvű Körtársakat. Jelentkezni lehet a timar.geng@t-online.hu e-mail címen vagy a 70/315-9990 telefonszámon Timár-Geng Csillánál.)

Volt

Konferencián túl...

Kedves Társaim!

Az Utak a fenntarthatósághoz (A megelőzés tanulása) ünnepi konferenciánk lezárása óta tervezem, hogy írok néhány örömteli sort. Aztán elsodortak a napi teendők. Több mint egy hónap telt el, hogy hívó szavunkra összejöttek környezeti nevelő társaink, hogy velünk együtt tanuljanak, gondolkozzanak a „megelőzés mesterfogásairól”.

Azóta elvarrtuk a konferencia szervezésével járó szálakat (elszámolás, beszámoló, értékelések, új tagok regisztrálása, levelek megválaszolása stb.). Ám még hátravan néhány dolog: a konferenciakötet elkészítése, kiadása – gőzerővel folyik most is a munka –, a szervezők és tartalmat kidolgozók összejövetele, hogy megünnepeljék a sikert.

Mert sikerünk volt!

Sikerünk, mert sokan meghallották a hangunkat, sokan eljöttek a konferenciára. Kb. 120-an voltunk együtt. A résztvevők fele nem is az egyesületünkből, hanem máshonnan. Környezeti nevelő társaink közül többen vidékről érkeztek, de voltak beregszászi és marosvásárhelyi vendégeink is. Ráadásul sok fiatal segített és vett részt a közös gondolkodásban.

Tanultuk a tervezést-szervezést egyesületi szinten, de próbatétel volt ez a rendezvény az irodánkban dolgozóknak is, akiknek csapatmunkában kellett állniuk a sarat, és mozgósítaniuk kellett az önkénteseket is. Persze az értékelések alapján látjuk, mit lehetne másképpen tennünk, hogy még sikeresebb legyen egy ilyen összejövétel, de mégis inkább jó érzés tölt el minket, mert szinte mindenki kiemelte, hogy a szakmaiság mellett az emberi oldalra, hitelességre is nagy hangsúlyt fektettünk... És ez fontos megerősítés számunkra.

Igen, jó volt együtt gondolkozni, tanulni! És most jó visszaemlékezni a konferencia és egyesületünk 20. születésnapjának ünnepi pillanataira.

A résztvevők visszajelzései közül néhány:

A konferencián a legjobban az tetszett...

hogy jó volt a hangulat, sok nézőpontból sok témáról hallhattunk, beszélgethettünk, hogy volt egy csomó fiatal (nem csak önkéntes), és volt egy csomó régi bútor darab, együtt, vidáman, szeretetben, türelemmel, egymás felé fordulással tudtunk együtt lenni. Hogy hiteles volt a szervezés, hogy beszélgettünk, tapasztalatot cseréltünk, jó plenáris előadásokat hallhattunk, PULIKUTYÁS csengő figyelmeztetett kedvesen az idő múlására. Tömör, tartalmas, összeszedett és gyakorlatilag is hasznosítható előadások voltak, s az is jó volt, ahogy a műhelymunka zajlott!

A konferenciát fontosnak tartom, mert...

szükségünk van meghallgatni egymást, tanulni egymástól; nekünk, környezeti nevelőknek szükségünk van néha ilyen örömteli megállásokra, de ez jóval többet is adott, elsősorban a plenáris előadók témái révén kiszélesítette azt a kört, amire a környezeti nevelők általában ránéznek. A másik oldalról azért fontos, mert ritkán van olyan összejövétel ezen a területen, amelyen résztvevők is előadnak ilyen nagy számban, és a műhelymunkák révén együttműködhetnek. Végre volt egy ünnepe az Ügynek. Széles körben tájékozódhattunk, közös gondolkodást indított el.

A konferencia véleményem szerint időszerű volt, mert...

egyre több a riasztó adat, információ a világunkat befolyásoló környezeti, társadalmi tényezőkről, és szükséges erről beszélgetni, hogy mit tehetünk valójában megelőzőként – hiszen csak egymástól tanulhatunk, de egymástól sokat. Jókor jött az

egyesületi jubileum miatt is. Komolyabb alapokra kell helyezni a fenntarthatóságról gondolkodást. Jó lenne tudni, merre tovább.

Köszönöm a megálmodók, a szervezők, a Terülj, terülj, asztalkámra falatokat varázsolók, az étkezést biztosítók, az előadók, a szekció- és műhelymunkát irányítók, a terepsétát vezető társaim és a szervezés hátterét biztosító irodai munkatársak, valamint az önkéntesek idejét, munkáját, meg a résztvevők együttműködését, bizalmát.

Tegyük a dolgunkat továbbra is hittel, lendületesen, megerősödve egymás szeretetében, támogatásával!

Saly Erika

ÜNNEPI DÍJÁTADÁS, 2012

Rendkívüli fekete puli díj: Juhász Nagy Ágnes részére

Egyesületünk minden évben kis puliszobrocskákkal – egyesületünk jelképével, az okosan terelő pulival – jutalmazza azokat, akik így vagy úgy, de hozzájárulnak a Kör hírnevéhez. Az idén már kiosztottuk a díjakat, de a konferencián rendkívüli alkalom nyílt arra, hogy egyesületünk 20. születésnapján egy olyan embernek mondjunk köszönetet, aki a kezdetektől ismer minket, segíti, figyelemmel kíséri munkánkat, köze van hozzánk.

Ki ne ismerné Juhász Nagy Ágit? Aki a TIT Stúdiót vezette hosszú-hosszú éveken át ez év tavaszáig...

Juhász Nagy Ági a kezdetektől bábáskodott a TIT Stúdió körül – mely 1969-ben Öveges József irányításával, támogatásával nyílt meg –, életútja összefonódik a TIT-tel. S nemcsak a TIT-tel, hanem egyesületünk életével is. Ugyanis Ági volt az, aki 20 évvel ezelőtt egyesületünk megalakulásának helyet biztosított a TIT-ben.

Áginak sok mindent köszönhetünk. Az MKNE születésekor is jelen volt, s azóta is életutunk kísérője. Kedves, barátságos, együttműködő társunk a környezeti nevelésben. Segítőkészség, a jó megoldások keresésére való törekvés jellemzi. Ágit a humán és a természettudományos dolgok egyaránt érdeklik – diplomáját bölcsész- és természettudományi karon is megszerezte. A TIT Stúdió igazgatónöjeként többször álmodott velünk közös programot. Támaszkodott tudásunkra, tapasztalatunkra, hívta több szakértőnket előadni, foglalkozást vezetni. Hitt és bízott bennünk. Mindig érdekelte, mi folyik az egyesületben. Őszintén beszélt velünk a nehézségekről is, s

tavasszal nyugodt szívvel hozta meg döntését, s bizalommal adta át a vezetést kollégájának, Koncz Gábornak. Mosolygósan tudott le- és elköszönni.

A TIT-ben bemutatókat, kiállításokat rendeztek, oktatóközpontként továbbképzéseket, terepgyakorlatokat, konferenciákat szerveztek a vezetésével. Saját természetismereti középiskolai versenyük van, a Bugát Pál verseny, mely a mai napig országosan közel ezer diákot mozgat meg.

Ági tudatosan s mindig örömmel segítette a zöld civil szervezeteket, többek között bennünket, s támogatója volt a kezdeményezéseinknek. Itt az ideje, hogy ünnepélyesen is köszönetet mondjunk neki, elismerjük mi is környezeti nevelői munkáját. Ezért ezennel átadjuk neki a méltán megérdemelt *fekete puli* díjat. Köszönjük, Ági!

Saly Erika

Botanikusok környezeti nevelése

A MÉTA-ról már többen hallottunk. Ortmann-né Ajkai Adrienne annak idején tagja is volt a botanikai felmérést végzők csapatának. A MÉTA tagjai és a hozzájuk csatlakozók évente kétszer – most 19. alkalommal – MÉTA-túrára mennek. Most nem botanikusként járták az országot, hanem „tanulóként”, a környezeti nevelés mibenlétét megfigyelve, kipróbálva, hogy ezután botanikusként is „környezeti neveljenek”.

Bíró Mariann (MÉTA) Malatinszky Ákost (GATE) kérte föl a szervezésre. Ez kiváló választás volt, hiszen Ákos már régóta környezeti nevelő: a Pangea és a Zöld Klub tagjaként, a GATE tanáraként. Tudni kell, hogy ő az, aki évek óta küldi önkénteskedni az egyesületünkbe is a hallgatóit...

A botanikusok közé „keveredtünk” még néhányan, környezeti nevelők: Halácsy Ágnes, Mondok Zsuzsa, Neumayer Éva, Sólyom Barbara és én is.

Az úton kétféle érzés, gondolat fogalmazódott meg bennünk:

- Az egyik, hogy szükség van a környezeti nevelésre, mert sokan még MA SEM TUDJÁK, mit értünk alatta! A főiskolák, egyetemek oktatói sem biztosak feltétlenül abban, hogy mit nevezünk erdei iskolának, mi az a témahét, projekt, mi az ő dolguk, hogyan szólítsák meg, vonják be az ifjakat a környezeti nevelés folyamatába. Vagyis: van dolgunk!

- A másik a büszkeség érzése: amerre mentünk, mindenütt hiteles környezeti nevelőkkel találkoztunk, akik hatni tudnak! S ők többnyire a mi egyesületünknek is tagjai: Agostyán – Labancz Györgyi, Kismagos – Neumayer Éva és Sólyom Barbara, Királyrét – Takács Margit, Pénzesgyőr – Malatinszky Ákos és Kiszél Kata, Gyűrűfű – Fridrich Ági, Árpádtető – Adorján Rita és Scheitler Adrienn, Nagykőrös – Sági Mária.

Örömmel voltunk együtt ezen a túrán a botanikusokkal, s megállás nélkül „környezeti neveltük” őket. A hatás nem maradt el: a zárókörben már 40 környezeti nevelő ült körben, köztük a botanikusok.

Saly Erika

Mentes alma...

Az Utak a fenntarthatósághoz – A megelőzés tanulása címmel szervezett konferencia második napján érdekes programnak ígérkezett a flashmob jellegű akció. Flashmob, vagyis villámcsődület, előre leszervezett csoportos figyelemfelkeltés a hétköznapi ember elgondolkodtatására.

Szombat délután, az autómentes világnap alkalmából, a konferencia résztvevőiből elszánt kis csapatot szerveződve útnak indultunk, hogy mi is felkeltsük az emberek figyelmét erre. Az időjárás igen kedvező volt, szép őszi napsütésben sétáltunk ki a Kosztolányi Dezső téri megállóba. Módszerünk igen egyszerű volt: mindazoknak, akik tömegközlekedési eszközt használnak, almát osztogatni kosárkáinkból, megköszönve ezzel, hogy ezen a napon mellőzik az autó használatát. Egyaránt célba vettük azokat is, akik buszról/villamosról szálltak le, vagy akik épp egy-egy megállóban vártak. Ketten-hárman álltunk össze, együknél almás kosár volt, másikunknál az egyesület szóróanyagai, egy ember pedig a le- és felszállókat „vadászta”.

A reakciók igen különbözőek voltak, mondhatni roppant szélsőségesek. A kezdeti mehhökkentségről hamar átváltottak az emberek mosolyra vagy bizalmatlan elutasításra, ha egyáltalán megálltak meghallgatni, mit is szeretnénk. Aki vette a fáradságot és megtisztelt bennünket figyelmével, egy-egy mosolygós almával lehetett gazdagabb, és persze a tudattal, hogy aznap ő is tett valamit a környezetért. Nekünk is jólesett a jó szó, vagy ha azt láttuk, örülnek a kis akciónknak. Sőt jó néhányan érdeklődtek, kik is vagyunk mi és miért csináljuk ezt az egészet.

Érdekes volt látni azonban azt is, hogy az emberek egy része mennyire bizalmatlan. Sietősen továbbállnak, ösztönösen más irányba indulnak, csak ne kelljen megállni. Aki meg is áll egy pillanatra, meglátva kezünkben a szóróanyagot, kosarainkban az almát, összeráncolt szemekkel bólogat, köszöni szépen, de még véletlenül sem kér belőle. Igen változatos volt az elutasítás okának palettája is. Volt, aki arra hivatkozott, nem szereti az almát, az időseknek jó alibi volt, hogy nem jók a fogaik, nem tudják elrágni.

Tulajdonképp őket is meg lehet érteni. Nap mint nap, úton-útfélen szórólapok tömkelegét próbálják ránk erőltetni, nagy részét teljesen feleslegesen. Ritkán jutunk el úgy otthonunktól a munkahelyünkig/iskolánkig, hogy ne akarnának ránk sózni mindenféle hirdetést, szórólapot. Honnan tudhatnák hát, hogy mi épp nem egy felesleges megmozdulás hívei vagyunk? A minket érő rengeteg információ közül a hétköznapi sietős emberének nehéz kiszűrni, mi szolgál jó célt s mi nem, hiszen ahhoz meg kell állni, kicsit oda kellene figyelni, ez pedig mind idő. A másik oldalról szemlélve talán az is ijesztő lehetett, mikor leszálltak a buszról, és mi néha kissé lerohanásszerűen álltunk eléjük mondókánkkal. Volt, akinek nem jelentett problémát, más viszont egyenesen meglepődött, mit akarunk tőle, és különben is hagyjuk békén, nem érdekli.

Aztán ott az almakérdés, ha jobban belegondolunk, micsoda bizalom kell ahhoz, hogy ételt fogadjunk el vadidegen emberektől. Ráadásul pont almát? Ha csak Hófehérkéből indulunk ki, ő is pórul járt, na meg Ádám és Éva...

Mi természetesen a jó oldalt képviseltük, igyekeztünk örömet okozni akkor és ott tömegközlekedő embertársainknak. Szerencsére sokan gondolták pozitív dolognak önkéntes megmozdulásunkat, többen jelezték, jó lenne ilyen máskor is.

Ugyanakkor az autómentes világnap ürügyén szervezett akció önmagán túlmutatott, hiszen olyan mélyebb dolgokra is rávilágított, mint az emberek egymás iránti nagyfokú bizalmatlansága, érdektelensége.

Mégis a néhány negatív tapasztalat ellenére, összességében úgy érzem, akciónk jól sikerült, végül is a konferencia helyszínére jókedvűen, üres kosarakkal tértünk vissza. Küldetés teljesítve! Remélem, jövőre újratöltve almákkal ismét figyelemfelkeltünk!

Balogh Bettina

A Baranyai csoport őszi hírei

Készül a Mecseki Zöldút – Bia (Németh Ibolya) összefogásával és szakmai vezetésével készül a Mecseki Zöldút. A programban hét falu és Pécs lelkes, zöldutas újíto szándékú lakói törekszenek arra, hogy közösen indítsanak újtára ökoturisztikai fejlesztéseket ezekben a falvakban.

Idén október 1–7. között került megrendezésre a **XVI. Erdők Hete**, melyen a Mecsekerdő Zrt. munkatársai több korcsoportban, különböző helyszíneken várták a pécsi általános iskolák diákjait és pedagógusait természetismereti vetélkedőre, diavetítéses előadásra, valamint terepi sétára az erdőbe.

Október 2-án került megrendezésre a természetismereti vetélkedő a város szívében, a Szent István téren, ahol a park növényeivel és állataival ismerkedhettek meg a 3-4. és 5-6. osztályos diákok. Szintén ezen a napon vártuk a 7-8. osztályos tanulókat és tanáraikat a Civil Közösségek Házába egy diavetítéses előadásra „Ültess fát! Használj fát!” címmel. Az előadáson az erdészek munkájával és az erdőgazdálkodás alapjaival ismerkedtek meg a résztvevők.

A hét többi napján „*Fedezd fel az erdőt az erdészekkel!*” című terepi programon vettek részt az osztályok, melynek célja a hazánk területének egyötödét borító erdőállomány páratlan gazdagságának, közjóléti és a nemzeti vagyóban betöltött szerepének bemutatása volt, az erdőket legjobban ismerő, szakavatott vezetők, az erdészek segítségével, akik napi munkájuk csodáit osztották meg a résztvevőkkel. A programokon 270-en vettek részt.

Október 5–7. között került megrendezésre Pécsen a Környezetvédelmi és Természetvédelmi Oktatóközpontok Országos Szövetsége és a Magyar Madártani Egyesület közös szervezésében, a Svájci–Magyar Együttműködési Program „**Égig érő tanterem**” pályázat keretén belül a **Természetismereti terepi vezető képzés**. A képzés fő célkitűzése a pedagógusok és erdei iskolai programszolgáltatók szemléletformálása, környezettudatosságának, környezetkultúrájának és környezetetikájának fejlesztése, mely segíti, megalapozza és továbbfejleszti a fenntartható életmód és az ehhez szükséges viselkedésminták elsajátítását, annak gyakorlatba való átültetését.

Az Erdők hete programról és a továbbképzésről értesítettük a baranyai csoport tagjait, és nagy örömmel többükkel találkoztunk a programokon.

Scheitler Adrienn

PROJEKTJEINKRŐL

Otthon az erdőben

Az idei tanévben is folytatjuk a munkát.

Kiírtuk újra a pályázatokat. Október 21-ig 39 iskolai projektterv érkezett be hozzánk, melyek szakmai értékelése december elejéig lezajlik. A szavazás menetéről a [honlapon](#) fogjuk értesíteni a pályázókat. Annyi bizonyos, hogy a [veledkozosen.hu](#) honlapon januárban történik majd az IKEA Family tagok szavazása.

Kalandtúráztunk. Két ízben: a budapesti, illetve a budaörsi IKEA áruházban. Csapattagokkal és önkénteseinkkel. Holler Judit és Saly Erika tervei alapján 7, illetve 6 állomáson kínáltuk játékainkat. A szép számban érdeklődő családok, sőt fiatalabb vagy idősebb párok lelkesen vettek részt a játékban és gyűjtötték az erdei kincseket vagy a pecsétet menetlevelükre. A [Képgaléria](#) őrzi a jó hangulatú napok emlékét.

Terepi foglalkozások tervezésével kapcsolatos képzést is tartottunk október 26–27-én Kismaroson, a [Kismagos Oktatóközpontban](#). Képzők voltak: Halácsy Ágnes, Saly Erika. Bensőséges hangulatú, tartalmas 24 órát töltöttünk 12 pedagógus társaságában, Biró Marianna (MTA ÖKBI, mint a természetességmérő használatát bemutató szakember) és Sólyom Barbara (Magosfa Alapítvány munkatársa mint házigazda) közreműködésével. Az első nap kedvező időben, második nap szakadó esőben ismerkedtünk a környékkel, egymással, illetve a tervezés fortélyáival.

Jól éreztük magunkat, jól sikerült. A fotókat szintén a [Képgalériába](#) töltöttük fel.

Terveink szerint a tél folyamán egy módszertani börsével jelentkezünk, erdőpedagógia témában, a jó idő beköszöntével pedig újabb képzést tartunk. Kövessétek figyelemmel az eseményeket, és lehetőségeitekhez mérten vegyetek részt a program eseményein!

Halácsy Ágnes

Real World Learning Network Projekt

A projekt elmúlt pár hónapja csendesen telt.

A júliusi partnertalálkozón megbeszélte feladatoknak (RWL konferencia „reklámozása”, a munkacsoportok kereteinek-feladatainak a munkacsoport-vezetők általi összefoglalása (*Terms of Reference*), a projekthonlap körüli IT teendők) jó pár hetes gátat szabtak a partnerországok vakációi. Ez a januári RWL konferenciát érintette kedvezőtlenül: a nemzeti ügynökségeknél szeptember 17-ig lehetett részvételi költségeikért pályázni, nem biztos, hogy minden érdeklődőhöz eljutott időben az információ, illetve kevés idő maradt felkészülni a pályázatra. 3 hazai pályázóról van tudomásom, remélem, találkozhatunk januárban!

November elején a 2. (Terepi tudományok és a fenntarthatóság) és a 4. (Az RWL és a karrierkompetenciák kialakítása) munkacsoportokban dolgozó szakértők találkoznak a walesi Cardiffban. Az ismerkedés mellett a januári RWL konferencia megtervezése és az addig elvégzendő munka pontosítása a fő céljuk. A munkájukról részletesebb beszámoló a következő alkalommal lesz olvasható.

A Csehországban januárban tartandó konferencia célja gyakorló környezeti nevelők, tanárok bevonása a szakértői folyamatba: tapasztalataikkal és véleményeikkel bővíthet a projekt szakmai anyaga.

A projekt honlapja elindult (www.rwlnetwork.org), egyelőre angolul, részleges információkkal, de kezdődik a magyarítása. A honlapon, egyéb projektinformációk mellett, az alapállapot-tanulmányok is hozzáférhetőek lesznek.

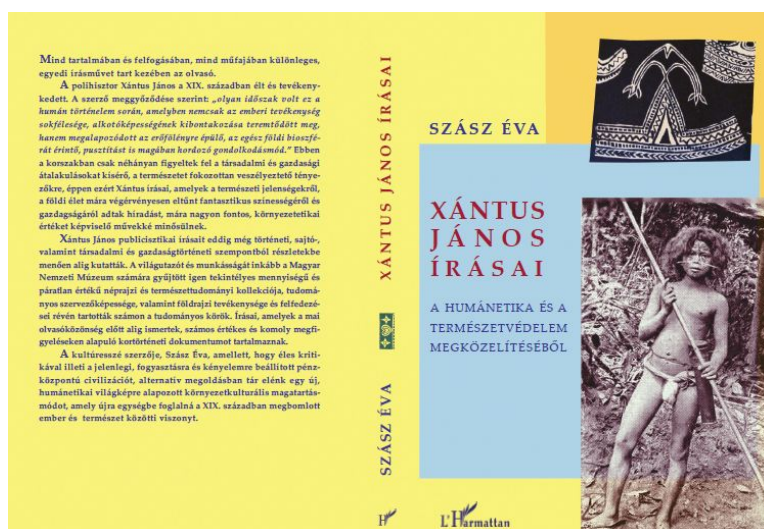
Továbbra is várjuk az ötleteket a projekt nevének (*Real World Learning*) magyarosítására.

Mondok Zsuzsa

Programajánló

Könyvajánlás

Fogadjátok szeretettel társunk, **Szász Éva** könyvtáros **tanár frissen megjelent könyvét, mely** nemcsak a természetvédelemre, hanem elsősorban a környezetetikára és a környezet-kulturális magatartás tudatosítására helyezi a hangsúlyt. Éva renndei önkéntes munkában egyesületünk kiskönyvtárát is, így a számunkra eljuttatott ajándékpéldány növeli könyvállományunkat. Ha el szeretnétek olvasni a Xántus Jánosról szóló nagyszerű könyvet, akkor biztosan ráleltek az irodában. Kérjétek, kölcsönözzétek, olvassátok, vagy vegyétek meg! Gratulálunk, Éva, büszkék vagyunk arra, hogy közénk tartozol!

Mind tartalmában és felfogásában, mind műfajában különleges, egyedi írásművet tart kezében az olvasó. A polihisztor Xántus János a XIX. században élt és tevékenykedett.

A szerző meggyőződése szerint:

„olyan időszak volt ez a humán történelem során, amelyben nemcsak az emberi tevékenység sokfélesége, alkotóképességének kibontakozása teremtődött meg, hanem megalapozódott az erőfölnyre épülő, az egész földi bioszférát érintő, pusztítást is magában hordozó gondolkodásmód.”

Ebben a korszakban csak néhányan figyeltek fel a társadalmi és gazdasági átalakulásokat kísérő, a természetet fokozottan veszélyeztető tényezőkre, éppen ezért Xántus írásai, amelyek a természeti jelenségekről, a földi élet mára végérvényesen eltűnt fantasztikus színességéről és gazdagságáról adtak híradást, mára nagyon

fontos, környezetetikaik értéket képviselő művekké minősülnek. Xántus János publicisztikai írásait eddig még történeti, sajtó-, valamint társadalmi és gazdaságtörténeti szempontból részletekbe menően alig kutatták. A világutazót és munkásságát inkább a Magyar Nemzeti Múzeum számára gyűjtött igen tekintélyes mennyiségű és páratlan értékű néprajzi és természettudományi kollektiója, tudományos szervezőképessége, valamint földrajzi tevékenysége és felfedezései révén tartották számon a tudományos körök. Írásai, amelyek a mai olvasóközönség előtt alig ismertek, számos értékes és komoly megfigyelésen alapuló kortörténeti dokumentumot tartalmaznak.

Versek, szépségek

Heltai Jenő: Ősz

Nyomon kísér az éjszakában
Valami halk, sejtelmes ének.
A csöndességben az öreg fák
Egymásnak titkokat mesélnek.

Szelíden egymáshoz simulnak
A mesemondó, karsú ágak
És mintha mindnek lelke volna,
Suttognak, sírnak, muzsikálnak.

Majd elhallgatnak. Bántja őket
Az őszi éjjel szörnyű csendje
S reszketve, félve összebújnak,
Mintha a lelkük dideregne.

A szél suhogva vág közékük,
A sok levél sóhajtva rezdül –
A hervadás fehér tündére
Most megy az éjszakán keresztül.

Új tagunk bemutatkozása

Bemutakozó új tagunk Balogh Bettina, bemutatkozását a honlapon olvashatjátok itt:

http://mkne.hu/uj_tagok_bemutakozoi.php

Felelős kiadó: az Egyesület elnöke Szerkesztő: Hársas Éva Tördelés: Szekeres Tamás Postacím: 1397 Bp., Pf. 530. Honlap: mkne.hu
--

Iroda: 1113 Bp., Zsombolyai u. 6. Tel/Fax: 321-4796 E-mail: mkne@mkne.hu Fogadóórák: hétfő – péntek: 8-14h
---